

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gorzowie W.. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Błażej Mikula

Protokolant: sekr. sąd. Anna Białczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gorzowie W.: A. C.

po rozpoznaniu na rozprawie w G. W.. w dniu 22.04.2015 r., 27.05.2015 r., 01.07.2015 r., 07.09.2015 r., 30.09.2015 roku

sprawy:

S. S., urodzonego w dniu (...), syna J. i R., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 lipca 2014 r. w G. W.. przy ul. (...) groził pozbawieniem życia swojej żonie M. S., czym wzbudził w niej uzasadnioną obawę spełnienia groźby, przy czym czynu tego dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną poczytalność;

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

II. w dniu 16 lipca 2014 r. w G. W.. przy ul. (...) poprzez uderzenia pięścią po głowie, podduszanie i uderzanie głową pokrzywdzonej o futrynę, kopanie po plecach, przytrzymywanie ciała i ciągnięcie za ręce, spowodował powierzchowne obrażenia licznych okolic ciała w postaci sińców i otarć naskórka, które spowodowały naruszenie prawidłowego funkcjonowania narządu ciała, jakim są tkanki miękkie na okres poniżej 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną poczytalność;

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

III. w dniu 12 lutego 2015 r. w G. W.. groził M. S. pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia tych gróźb, przy czym czynu tego dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną poczytalność;

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

IV. w dniu 14 lutego 2015 r. w G. W.. dokonał uszkodzenia ciała M. S. poprzez dwukrotne uderzenie jej gumowym młotkiem w głowę, powodując u niej ranę tłuczoną głowy, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas poniżej 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem;

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

I. przy przyjęciu, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uznaje oskarżonego **S. S.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt **I** i **III** części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., a tworzących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1

k.k. i za to, na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności**, polegającą na obowiązku pozostawania w Domu Pomocy Społecznej nr 1 im. M. J. ul. (...) w G. W.. z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego, określając czas wykonywania ww. obowiązku na 70 godzin w stosunku tygodniowym i 10 godzin w stosunku dziennym;

II. przy przyjęciu, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nadto odnośnie czynu II, iż oskarżony uderzył pokrzywdzoną metalowymi częściami w głowę powodując niewielkie rozcięcie skóry głowy, następnie uderzał ją ręką w głowę, kopał w okolice kręgosłupa, podduszał i trzymając za szyję uderzał głową pokrzywdzonej o futrynę drzwi, powodując sińce i otarcia naskórka ciała oraz stłuczenie głowy, uznaje oskarżonego **S. S.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt **II** i **IV** części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., a tworzących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę roku ograniczenia wolności**, polegającą na obowiązku pozostawania w Domu Pomocy Społecznej nr 1 im. M. J. ul. (...) w G. W.. z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego, określając czas wykonywania ww. obowiązku na 70 godzin w stosunku tygodniowym i 10 godzin w stosunku dziennym, a nadto orzeka wobec oskarżonego: na podstawie art. 46 § 1 k.k. **zadośćuczynienie** w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz pokrzywdzonej M. S., na podstawie art. 41a § 1 k.k. **zakaz zbliżania się** do pokrzywdzonej M. S. na odległość 100 (stu) metrów na okres roku, zaś na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka **przepadek** dowodu rzeczowego w postaci młotka, zarządzając jego zniszczenie;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu kary ograniczenia wolności i orzeka wobec oskarżonego **karę łączną** roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku pozostawania w Domu Pomocy Społecznej nr 1 im. M. J. ul. (...) w G. W.. z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego, określając czas wykonywania ww. obowiązku na 70 godzin w stosunku tygodniowym i 10 godzin w stosunku dziennym;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu S. S. dowód rzeczowy w postaci noża, zaś pokrzywdzonej M. S. dowód rzeczowy w postaci fioletowej koszulki – opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/543/14 pod poz. 1 i 2 (k. 204);

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. H. kwotę 1.298,88 zł (tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony świadczonej z urzędu;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej ograniczenia wolności okres jego zatrzymania od dnia 16.07.2014 r. do dnia 18.07.2014 r. oraz od 14.02.2015 r. do 15.02.2015 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. S. kwotę 2.460 (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków na ustanowienie pełnomocnika w sprawie, zwalniając oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa z kosztów sądowych, w tym od opłaty.